

ת"פ 16788/07/15 - מדינת ישראל נגד גלית פרדריקה בליק ז'ורנו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 16788-07-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' בליק ז'ורנו

בפני בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות-
שלוחת רמלה ע"י עוה"ד איתי שמואלי

המאשימה

נגד

גלית פרדריקה בליק ז'ורנו ע"י עוה"ד יעקב
מצא

הנאשמת

ג ז ר ד ין

תמצית הכרעת הדין

1. לפי עובדות כתב האישום, ביום 7.1.15, בשעה 07:43 או בסמוך לכך, בתחנת רכבת מודיעין מרכז (להלן: **התחנה**) הגיעה הנאשמת לתחנה וביקשה לעבור בעמדת הבידוק של החיילים והשוטרים. בהמשך לכך, פנה אליה המאבטח אסף בנדר (להלן: **אסף**) וביקש ממנה כי תעבור לעמדת הבידוק הרגילה ותעביר את תיקה במכונת השיקוף. הנאשמת סירבה לבקשתו ונכנסה בכח לתחנה. אסף חסם את דרכה של הנאשמת ובתגובה לכך החלה הנאשמת להכות בו באמצעות תיקה בפניו.
2. בהמשך לכך, הגיע המאבטח אדיר בוטבול (להלן: **אדיר**) לעזור לאסף להרגיע את הנאשמת ובתגובה לכך, הכתה בו במכת אגרוף בפניו ומכה נוספת בסנטרו ומכה נוספת שוב באסף. בהמשך, ירקה הנאשמת לעברו של אמיר לוי, מפעיל מכונת השיקוף (להלן: **אמיר**) וקראה לעברו: "אתה זבל". שלושת המאבטחים ייקראו יחדיו: "**שלושת המאבטחים**".
3. הנאשמת כפרה בעובדות של כתב האישום ולאחר שמיעת הראיות הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו לפי סעיף 382א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

4. נתקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ואשר להלן עיקריו:

- א. הנאשמת נעדרת עבר פלילי קודם ואם לשני ילדים בגילאים 13 ו-15 שנים.
- ב. הנאשמת סיימה לימודי גמולוגיה (מיון יהלומים) וכן לימודי תואר ראשון במנהל עסקים וכיום עובדת בתחום הגמולוגיה בחברת יהלומים בבורסה ברמת גן. הנאשמת הציגה בפני שירות המבחן מכתבי הערכה ממעסיקיה.
- ג. שירות המבחן התרשם שמדובר באשה נורמטיבית בעלת יכולות גבוהות לתפקוד תקין, דבר שבא לידי ביטוי בתפקודה התעסוקתי היציב ובתפקודה ההורי המסור.
- ד. בשל החשש שההרשעה תפגע באופן קונקרטי בהעסקתה בבורסה ליהלומים, שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה.

טענות הצדדים לעונש

5. בא כוח המאשימה טען שמתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפת עובד ציבור נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר. בנוסף, טען שהנאשמת לא הוכיחה נזק קונקרטי מעצם ההרשעה ולכן אין מנוס להיעתר להמלצת שירות המבחן לבטל את ההרשעה וכי העונש הסופי צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, תשלום פיצוי למאבטחים, קנס ומאסר על תנאי.
6. בא כוח הנאשמת טען שהנאשמת, יחד עם אחרים, ייסדה עמותה שמטרתה מתן סיוע בהצלחת חיים במקרי חירום שונים כגון הצפות ממי הגשמים, חסימת דרכים משלגים ועוד (ראו, נ/1). לטענתו הרשעתה עלולה להוביל להפסקת פעילותה בעמותה ועלולה גם לפגוע בעבודתה הנוכחית בבורסה ליהלומים שבה היא עובדת מזה שנים רבות. בנוסף, הדגיש שמדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי ושמהלך אורח חיים נורמטיבי ולכן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. בדבריה האחרונים של הנאשמת הדגישה את חששה שהרשעתה בדיון תביא לפיטוריה מעבודתה.

התנאים לסיום הליך פלילי באי הרשעה

7. בפסיקה נקבע שהכלל הוא הרשעה ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן לסיים הליך פלילי באי הרשעה. כמו כן, האפשרות של אי ההרשעה שמורה למצבים שבהם מתקיימים שני תנאים מצטברים: ראשית, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; שנית,

הנאשם הוכיח שעצם ההרשעה תגרום לו לנזק מוחשי וקונקרטי (ראו למשל רע"פ 4070/14 פלונית נ' **מדינת ישראל**, פס' 9 לפסק דינו של השופט שוהם (פורסם בנבו, 17.6.2014)).

8. לא מצאתי צורך לדון בשאלה האם באופן קטגורי סוג העבירה שבה הורשעה הנאשמת ונסיבות ביצועה, מאפשרים סיום ההליך הפלילי באי הרשעה, או לא, וזאת מהטעם שהנאשמת לא הצליחה להוכיח נזק מוחשי וקונקרטי היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה.

9. בטרם שאסביר מדוע הנאשמת לא הצליחה להוכיח קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה, מן הראוי להבהיר תחילה את המסגרת הנורמטיבית המסדירה את ענף היהלומים בישראל.

המסגרת הנורמטיבית שמסדירה את ענף היהלומים בישראל

10. צו הפיקוח על יהלומים, יבואם ויצואם התשל"ט-1979 (להלן: **צו הפיקוח**) מגדיר בסעיף 1 את הביטוי "מפקח" כ"המפקח על היהלומים, לרבות סגן המפקח על היהלומים, שמינה שר התעשייה והמסחר" (להלן: **המפקח**). סעיפים 2, 3 ו-4 לצו הפיקוח קובעים כדלקמן:

"2. (א) לא יעסוק אדם ביהלומים, לא ייצר, לא יסחור, לא ייבא ולא ייצא יהלומים, לא יחזיק בהם, לא ישתמש בהם ולא ירשה לאחר להשתמש בהם, לא יעביר את הבעלות או את החזקה בהם, ולא יקבל בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות או את החזקה בהם, אלא לפי רישיון בכתב מאת המפקח ובהתאם לתנאי הרישיון או לפי היתר מיוחד בכתב וחד פעמי מאת המפקח.

(ב) (נמחק).

3. אין האמור בסעיף 2 חל על העובד כשכיר אצל בעל רישיון לעסוק ביהלומים.

4. (א) הבקשה לרישיון לפי סעיף 2 או בקשה לחידושו תוגש למפקח לפי המען: המפקח על היהלומים, רח' ז'בוטינסקי 3, רמת-גן.

(ב) לא יינתן רישיון למבקש לעסוק ביהלומים אלא אם הוכח להנחת דעתו של

המפקח שהמבקש הוא בעל ארבע שנות
ותק בעיסוק ביהלומים.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב)
רשאי המפקח לתת רישיון אף אם אין
המבקש בעל ותק של ארבע שנים.

(ד) המפקח רשאי לדרוש ממבקש
רישיון פרטים נוספים הדרושים לו בקשר
לבקשה לרישיון.

(ה) מי שהגיש בקשה לרישיון עד ליום
פרסום צו זה, יחולו עליו ההוראות
הקודמות באשר לוותק בעיסוק ביהלומים."

11. יוצא מכך, שעל מנת לעסוק ביהלומים יש לקבל רישיון בכתב מטעם המפקח, שהוא גורם רשמי שמתמנה על ידי שר התעשייה והמסחר. התנאי היחיד שנדרש על מנת לקבל רישיון לעסוק ביהלומים הוא הוכחת ארבע שנות ותק בעיסוק ביהלומים. עם זאת, בפסיקה נקבע שהמפקח רשאי להציב תנאי של העדר קיומה של הרשעה פלילית שיש עימה קלון, כדרישת סף לצורך קבלת רישיון לעיסוק ביהלומים (בג"צ 2740/96 **שנסי נ' המפקח על היהלומים** פ"ד נא (4) 481, 495 (1997)).

12. מן הראוי להבחין בין המפקח על היהלומים ובין הגוף שנקרא מפעלי בורסת היהלומים (1965) בע"מ (להלן: **בורסת היהלומים**). המפקח על היהלומים הוא גוף מנהלי לכל דבר ועניין. לעומת זאת, בורסת היהלומים היא גוף פרטי המאגד בתוכו חברים שונים העוסקים בתחום היהלומים בישראל. ב-ע"א 3413/93 **און נ' מפעלי בורסת היהלומים (1965) מע"מ** פ"ד מט (3) 196 (1995), בית המשפט העליון הורה על החזרת התיק שהובא בפניו לבית המשפט המחוזי על מנת שתיבדק השאלה האם בורסת היהלומים חלה עליה דוקטרינת "הדואליות הנורמטיבית", קרי גוף דו-מהותי שחלות עליו נורמות הן מהמשפט הפרטי והן מהמשפט הציבורי. בסופו של יום, בפסיקה מאוחרת יותר, נקבע על די בתי המשפט המחוזיים שמדובר בגוף פרטי לכל דבר ועניין ואין חלות עליו הנורמות של המשפט הציבורי. ב-בש"א (מחוזי ת"א) 17312/01 **גרד נ' בורסת היהלומים הישראלית בע"מ** (פורסם בנבו, 7.11.2001) כבוד השופט יהודה זפט קבע את הדברים הבאים בפסקה ג.1 להחלטתו:

"הבורסה הינה ללא ספק גוף מאוד חשוב ומרכזי בתחום הסחר ביהלומים. עם זאת, הבורסה אינה ממלאת תפקיד ציבורי כלשהו, אינה נהנית מזיכיון או ממעמד חוקי מיוחד, אף לא מתקציבים ציבוריים. החברות בה וולונטריות ואינה נכפית על איש, כשם שאיש אינו רשאי לכפות על הבורסה לקבלו כחבר. העיסוק בסחר היהלומים אינו מותנה בחברות בבורסה, ורק מיעוטם של הסוחרים ביהלומים חברי הבורסה. הבורסה לא הוכרזה כמונופול והטענה בדבר היות הבורסה מונופול, לא נתמכת בתשתית ראייתית לכאורית ראויה."

13. יתר על כן, על הדברים הנ"ל חזרה כבוד הנשיאה השופטת הילה גרסטל בפסק דינה בעניין ה"פ (מחוזי ת"א) 10542-04-13 **גוב נ' בורסת היהלומים הישראלית מע"מ** (פורסם בנבו, 24.7.2013) בקובעה בסעיף 3(ד):

"לסיום, המבקש טוען בעלמא שהבורסה היא גוף דו מהותי וככזה הוא כפוף לנורמות מהמשפט הציבורי. איני מקבלת נקודת מוצא זו וטענה דומה נדחתה כבר בעבר בבית המשפט המחוזי בתל אביב [בש"א (ת"א) 17312/01 **גרד נ' בורסת היהלומים הישראלית בע"מ** (פורסם בנבו, 7.11.01)]. הבורסה ליהלומים היא גוף פרטי המרכז בחובו פעילות פרטית של אנשי עסקים פרטיים ואינה עונה על הפרמטרים שעיצבה הפסיקה לסיווג גוף פרטי כדו מהותי - כך, הדין לא העניק לבורסה ליהלומים פררוגטיבה לביצוע סמכות שלטונית; הבורסה אינה נהנית ממעמד חוקי מיוחד או מתקציבים ציבוריים ואף לא הוכרזה כמונופול; החברות בבורסה היא וולונטרית והעיסוק בסחר ביהלומים אינו מותנה בחברות בבורסה; הבורסה אף אינה מבצעת פעילויות בעלות אופי ציבורי הזהות לפעילויות המבוצעות דרך קבע על ידי רשויות השלטון."

14. נושא הפיקוח הממשלתי על ענף היהלומים נדון בדו"ח מבקר המדינה - דו"ח שנתי 65א (התשע"ה-2014) (להלן: **דו"ח מבקר המדינה**). מהדו"ח עולה כי באפריל 2013 החליטה הממשלה על שינוי שמו של משרד התעשייה והמסחר ל"משרד הכלכלה" (החלטה מספר 29) (דו"ח מבקר המדינה, עמ' 455). בדו"ח מבקר המדינה הייתה התייחסות ביקורתית לכך שבאופן פורמלי, על פי הוראות צו הפיקוח, אין הוראה מפורשת הקובעת שלא ניתן לקבל רישיון לעסוק ביהלומים אם למבקש הרישיון יש רישום פלילי קודם. בעמוד 460 לדו"ח נאמרו הדברים הבאים:

"לדעת משרד מבקר המדינה, על המפקח לשקול לדרוש ממבקשי רישיון לעמוד בתנאים נוספים, מהותיים, שיבטיחו את התאמתם לעיסוק בענף היהלומים, כדי לצמצם את כניסתם של גורמים עברייניים לענף.

בתגובתו למשרד מבקר המדינה ממרץ 2014 ציין משרד הכלכלה כי בחוק היהלומים המתגבש ישולבו תנאים נוספים שבאמצעותם, בין היתר, יוכל המפקח לבצע בקרה על רישום תיק פלילי ועל רישום כתבי אישום של מבקשי רישיונות. תנאים אלו ימנעו מצב שבו יאושרו בקשות לרישיון עיסוק ביהלומים לבעלי עבר פלילי, שלא עברו חמש שנים לפחות מקרות האירוע הפלילי או ממועד תחילת ריצוי עונשם בגינו."

15. לעניין האפשרות להיות חבר בבורסת היהלומים, וזאת מבלי להיות בעל רישיון מטעם המפקח, עמד מבקר המדינה על הפסול שבדבר, בדברים הבאים (עמ' 461):

"מבדיקת משרד מבקר המדינה עולה כי במועד סיום הביקורת יש כאלף חברי בורסה שאינם בעלי רישיון מטעם המפקח, אף שזהו תנאי לחברות בבורסה. לדעת משרד

מבקר המדינה, על המפקח לפעול ביתר שאת כדי לוודא שכל חבר בורסה פעיל הוא בעל רישיון מהמפקח."

הנאשמת לא הוכיחה שייגרם לה נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה

16. במקרה שבפניי, הנאשמת לא הוכיחה לבית המשפט את מהות עיסוקה בענף היהלומים וגם לא הוכיחה שייגרם לה נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה. ואבהיר:

א. ראשית, הנאשמת לא טענה שהיא מחזיקה רישיון לעסוק ביהלומים מטעם המפקח. המסקנה היחידה הנובעת מכך היא שאין בידה רישיון כזה.

ב. שנית, אם הנאשמת איננה מחזיקה ברישיון מהמפקח לעסוק ביהלומים, ואף על פי כן עוסקת בתחום היהלומים, הרי שמדובר בתופעה בלתי ראויה שדו"ח מבקר המדינה התייחס אליה בנימה ביקורתית.

ג. שלישית, לא הובהר מה מהות תפקידה או עבודתה של הנאשמת בבורסה ליהלומים. במהלך הטיעונים לעונש לא הוגש אף מסמך התומך בטענתה שהיא עוסקת בתחום היהלומים ולכן המקור היחיד למידע האמור הוא תסקיר שירות המבחן. בעמוד הראשון לתסקיר נאמר שהנאשמת "עובדת בבורסה ליהלומים ברמת גן" וגם נאמר שהיא עובדת "בחברת יהלומים בבורסה ברמת גן". לא ברור מהדברים הללו אם הנאשמת עובדת בבורסה עצמה או בחברה הקשורה לבורסה שבכל מקרה גם לא הוסבר מה השם של אותה חברה ומה מהות יחסיה עם הבורסה ליהלומים. יתר על כן, לא הובהר מה תפקידה בבורסה או בחברה וגם לא הוגשו מסמכים המוכיחים שתפוסטר מעבודתה היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה.

ד. רביעית, הנאשמת טענה שאם ההרשעה תמשיך לעמוד בעינה תופסק חברותה בעמותה שהקימה יחד עם אחרים לשם מתן סיוע במקרי חירום שונים (כגון הצפות ממי הגשמים, חסימת דרכים משלגים ועוד). הנאשמת לא הבהירה אם פעילותה בעמותה היא בגדר עבודה בשכר או שמא פעילות התנדבותית גרידא. בנוסף, לא הובהר איזה תפקיד קונקרטי היא ממלא כיום בעמותה. מעבר לכך, לא הוצג לבית המשפט מסמך כלשהו שמאשש את טענתה של הנאשמת שהחברות באותה עמותה מותנית בהעדר רישום פלילי כלשהו.

17. במקרים בהם לא הוכח נזק קונקרטי ומוחשי מעצם ההרשעה, בית המשפט העליון דחה בקשותיהם של נאשמים לבטל את ההרשעה, וזאת גם אם היו נעדרי עבר פלילי (ראו למשל: רע"פ 9118/12 פריג'ין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.1.2013); רע"פ 4070/14 פלונית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.6.2014); רע"פ 4592/12 רוטמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.8.2014);

רע"פ 5949/17 **אמר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.7.2017).

18. לסיכום הנני קובע שהנאשמת לא הוכיחה שייגרם לה נזק מוחשי וקונקרטי מעצם ההרשעה ולכן בקשתה לבטל את ההרשעה, נדחית.

מתחם העונש ההולם

19. לגבי הערך החברתי המוגן בעבירות של אלימות כלפי עובדי ציבור, אביא מדבריה של כבוד השופטת ברק ארז בפסקה 9 לפסק דינה בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 **משיח נ' מדינת ישראל** פ"ד כו (2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 **אונגרפלד נ' מדינת ישראל** (11.7.11)). עובדי הציבורי "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

20. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של תקיפת עובד ציבור, אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1648/14 **יפקח נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.4.2014). במקרה זה, המבקש תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש, בתוקף תפקידם. החוקרים הציגו למבקש צו חיפוש אך הוא סירב לעריכת החיפוש, קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכח לפיו של אחד החוקרים. לאחר זאת, שרף המבקש את הצו. בנוסף, איים המבקש על חייהם של החוקרים במילים ובמעשים. המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בעבירות הבאות: תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. בסופו של דבר, הושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לפקח שהותקף בסך 2,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי ולאור מצבו הרפואי של המבקש, העונש הופחת ל-4 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 5979/06 **בוהדנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.7.2006). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בבית שאן בגין עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר

במילוי תפקידו. לפי הנטען בכתב האישום, המבקש תקף שוטר אשר הגיע לביתו כשבידו צו הבאה, בכך שדחף אותו וכן הכשיל את השוטרים שבאו לעצרו מלמלא את תפקידם, בכך שסירב להתלוות עימם לניידת המשטרה, תוך כדי שימוש בכח. המבקש זוכה ע"י בית המשפט השלום, מחמת הספק, מהעבירה של תקיפת שוטר והורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2065/14 **אבו מדינג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.6.2014). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הגיע כח משטרה לביתו של המבקש על מנת לבצע חיפוש. במהלך עריכת החיפוש תקף הנאשם את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט על המבקש, תוך שהוא בועט בשני השוטרים וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ היה על המבקש לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 7504/13 **אלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.12.2013). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור ותקיפת סתם בכך שקילל פקח חניה ובעט בו לאחר שהלה סירב לבטל דו"ח שרשם בגין חניית רכבו של המבקש במקום אסור וכן בעט באדם נוסף (שעימו הייתה לפקח היכרות קודמת), אשר נחלץ להגנתו של הפקח וסטר לו אוף ירק בפניו. בהמשך של אותו אירוע, שחרר את בלם היד של רכבו ודרדר את הרכב לכיוונו של הפקח. בית המשפט השלום השית עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך של 3,000 ₪ לכל אחד מקורבנות העבירה. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שהורה על הפחתת עונש המאסר בפועל שלושה חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ה. רע"פ 7398/15 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.11.2015). המבקש הורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור והיזק לרכוש בזדון בכך שבעת שטופל על ידי עובדת בלשכת התעסוקה בחיפה, התפתח ויכוח בין השניים. במהלך חילופי הדברים תקף את המתלוננת בכך שהשליך על ראשה עציץ מפלסטיק, אשר היה מונח על שולחנה. עקב מעשיו, נשבר העציץ. הושתו על המערער 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 2,000 ₪.

21. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה שבוצעה על ידי הנאשמת ובנסיבות ביצועה נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את כל הנתונים

שלהלן: העדר עבר פלילי והיותה של הנאשמת אם לשני ילדים שסמוכים לשולחנה. לאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהובאו בהרחבה בתסקיר, לא מצאתי מקום להשית עליה מאסר בדרך של עבודות שירות וסבורני שניתן להסתפק במאסר על תנאי, תשלום פיצוי לשלושת המאבטחים וקנס.

23. לפיכך, הנני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר על התנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור עבירת אלימות.
- ב. הנאשמת תשלם פיצוי לכל אחד משלושת המאבטחים שפורטו בפסקאות 1 ו-2 להכרעת הדין, בסך של 1,500 ₪ לכל אחד. הפיצוי לכל אחד מהמאבטחים ישולם בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי של כל מאבטח בנפרד, לתשלום מיידי.
- ג. הנאשמת תשלם קנס בסך של 2,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מיידי.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, במעמד הצדדים.